

ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [ਖੰਡ X IX -(1)

ਸੀ.ਦਾਮੋਦਰ
ਰੈਡੀ
ਬਨਾਮ
ਯੂਨੀਅਨ
ਆਫ
ਇੰਡੀਆ
ਅਤੇ ਇੱਕ
ਹੋਰ
ਕਪੂਰ, ਜੇ.

(ਸੀ) ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ;

(ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ;

(ਈ) ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਰਥਿਤ।

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਾ ਰਾਜੂ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਸ਼ੀ 2 ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਆਸ ਅਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 2 ਸਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਖੋਜ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਜੇ.ਡੀ.ਦੁਆ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1120

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15(1)(ਏ) ਤੀਸਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਗੋਦ ਲੈਣਾ - ਦਾ ਵਸਤੂ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ— ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ—ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਏ) ਤੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ- ਭਾਵੇਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ "ਪਿਤਾ" ਅਤੇ "ਪੁੱਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ" ਅਤੇ "ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ, ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ. ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਿਵਲ ਮੌਤ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਲਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਪੁੱਤਰ ਲੈਣਾ" ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ-ਗੁਣਾ ਹੈ: (1) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਖਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਧਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੋਟੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਹਾਰਕ ਅਸਥਾਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਪਵਾਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ, ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1964, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬੱਸੀ, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, , 1963 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ

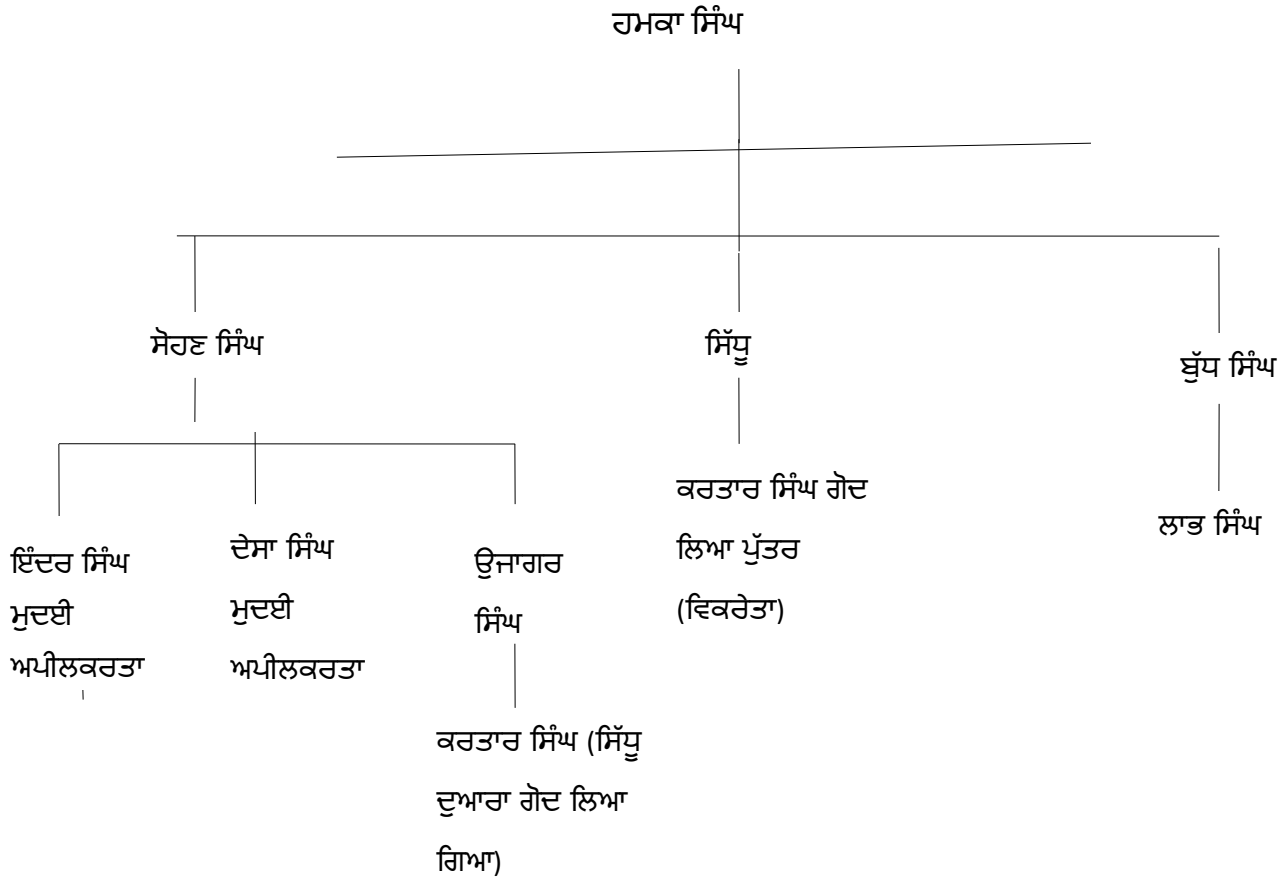
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ

ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 15(1)(a) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤੀਜਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ: -

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਇੱਕ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਕਰਤਾਰ
ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਦੁਆ, ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੱਧੂ ਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ। 13 ਨਵੰਬਰ 1981 ਨੂੰ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਵੈਂਡੀ-ਡਿਪੈਂਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਆਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਖਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਭਰਾ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜਾਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੋਣ। ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ

ਨਾਤੇ) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਰਲਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਰੀ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 6,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਪਵਾਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, "ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ (78 ਦਾ 1356s) ਅਧੀਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੁਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ (2) ਨੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, "ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਉਤਪਾਦਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ: -

“15. (1) ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,—

* * * * *

ਤੀਜਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ;

* * * * *

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ (1898 ਦਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਪੁੱਤਰ" ਜਿਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। : ਸੈਕਸ਼ਨ 2(54) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਪਿਤਾ" ਜਿਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ: ਸੈਕਸ਼ਨ 2(18)। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਿਤਾ" ਅਤੇ "ਪੁੱਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ (1897 ਦੇ ਨੰਬਰ X) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ, "ਪਿਤਾ" ਅਤੇ "ਪੁੱਤਰ" ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ; ਸੈਕਸ਼ਨ 3(20) ਅਤੇ (57)। ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੰਜੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ- ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ", ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ, ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ

ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਬਦਲ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ. ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਿਵਲ ਮੇਂਟ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਲਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ "ਪੁੱਤਰ ਲੈਣਾ" ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ-ਗੁਣਾ ਹੈ: (i) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਖਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੋਟੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਸ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਹਾਰਕ ਅਸਥਾਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੋਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ 1956 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡਿਗਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਾਰਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਮਤਲਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਕੇ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿੰਗ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਇੱਕ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਕਰਤਾਰ
ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਦੁਆ, ਜੇ.

ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਉਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ ਫਲਸ਼ੈ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਤੇਲੂ ਰਾਮਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬਨਾਮ

ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 137 ਆਫ 1965

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1961)—ਨਿਯਮ 22 ਅਤੇ 28—ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮ 22(4) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ—ਕੀ ਸੰਪੂਰਨ—ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਮਤੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਪਾਰਟੀਆਂ—ਕੀ ਦਲੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1965
ਸਤੰਬਰ, 13

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1961 ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 22(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਕੋਈ ਆਮ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟੋਰਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 28(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਸਾਰੇ. 94.

(2) 1964 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 746 (ਐਸ. ਸੀ.)

ਸੀਮਾ ਰਾਣੀ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।